

ministeren mener, at det har været det og det Bjemed, noget, der ikke ligger i selve Gerningen, den kan være udført tilfældig, af Mangel paa Uagtpaaagivenhed eller af mange andre Grunde. Ogsaa der savner jeg den allertarveligste Garanti mod Vilkaarlighed, mod, at vedkommende Mand kan komme til at lide under et ganske uetterretteligt Skøn, som ikke vil blive foretaget i disse Tilfælde af Finansministeren personlig. Det vil selvfølgelig ikke komme til at foreligge saaledes, i Regelen vil Finansministeren selvfølgelig ikke have andet at gøre end at holde sig til en eller anden underordnet Autoritet, som undersøger Sagen og giver Indberetning, men denne Usikkerhed i Bestemmelsen i § 2 gør, naar man henser til, i hvilken Grad vedkommendes hele timelige Bessærd staaar paa Spil i disse Sager, Loven ganske umulig. — For Retten kan jeg ikke lade være at fremhæve, naar jeg her taler om § 2, at Finansministeren i § 17 jo i Virkeligheden har fuldkommen Hjemmel til at bestemme alt, hvad der staaar i § 2, og som Landstinget havde saa grumme megen Mejlighed med at faa ind i Loven. Finansministeren kunde ikke faa disse Bestemmelser drever op til 10,000 Kroners Bøde, men vil han lade sig nøje med 5,000 Kr., kan han efter § 17 anordne en hvilken som helst Kontrolforanstaltning, som han maatte finde for godt. Disse Kontrolforanstaltninger i § 2 kunde Finansministeren, naar han vilde have nøjedes med 5,000 Kroners Bøde, selv have truffet, og vi kunne vente i Fremtiden, naar Loven kommer til Udførelse, og lignende Tvivlsspørgsmaal opstaa, som her er Tale om, at Finansministeren træffer aldeles lignende Indskrænkninger i Borgernes almindelige Frihed i Henhold til § 17. — Endnu skal jeg med Hensyn til Straffebestemmelserne i §§ 14 og 15 gøre opmærksom paa, at de ere affattede paa en fra den almindelige Medaktion i flige Tilfælde noget forstellig Maade. Der er i § 14 en Straf for den, der forsætlig foretager de og de Handlinger, som der ere omtalte, naar det sker i den Hensigt at besvige Statskassen, og i § 15 er der Straf for uagtsomme Handlinger af samme Art, men der er ingen Steder Straf for forsættlige Handlinger, som ikke have den Hensigt. Det kunde nok være værd at vide, hvorledes det skal gaa den, der forsætlig overtræder disse Forbud, som omhandles i § 2, men som ikke gør det for at besvige Statskassen. Man kan godt gøre det forsætlig uden den Hensigt at besvige Statskassen, thi Forsæt foreligger i ethvert Tilfælde, hvor man er sig bevidst, hvad man gør, og er sig bevidst, at det er retsstridigt

— men det kan gøres af mange andre Grunde. Naar han altsaa gør det forsætlig, med Bevidsthed, men ikke for at besvige Statskassen, skal han saa slet ikke straffes, eller skal han straffes efter § 15? Man maatte vel ifølge Reglerne om Analogi kunne straffe efter § 15 efter Reglerne om Uagtsomhed, men der staaar ikke noget om det.

Jeg har kun sjet disse Bemærkninger til de mange andre, der her ere fremsatte i dette og det foregaaende Møde, ikke, fordi jeg tror, at disse Bemærkninger ville føre til, at dette Lovforslag bliver forandret, ombygget efter Hensyn dertil, men jeg har ment det rigtigst, naar vi skulle vedtage dette Forslag og vedtage det en bloc, at vi da ikke gøre det i Blinde, men at de Herrer, som ere her til Stede, have en levende Bevidsthed om, hvad det er, vi staa i Begreb med at gøre. Det synes jeg, at vi skulde hinaanden, naar vi ere geraadede i en Situation som denne, ogsaa af den Grund, at jeg synes, det ikke vilde være rigtigst, at de Herrer bag efter skulde kunne sige: havde vi vidst dette, tænkt over dette og set dette, vilde vi sandelig ikke have gjort dette. Jeg tror, at de Herrer nu have faaet saa meget at vide ved de Foredrag, der her ere holdte baade i Formiddags og i Aften, om Manglerne ved dette Forslag, om Nødvendigheden af mange grundige Overvejelser for at bøde paa det Hastværksarbejde, som i dette Øjeblik foreligger for os, at hvis der overhovedet var nogen Mulighed for, at de kunde lade sig bevæge bort fra den stæbnevangre Vej, hvorpaa de befindes sig, maatte de absolut sige: Nej, den Sag kunne vi ikke lade gaa saaledes fra os. Vi maa have Tid til at overveje, have den i Udvalg gennemgaa den saaledes, som vi her gennemgaa andre Sager, der betros til vor Omfarg. Spørge De mig derimod, om jeg mener, at det saa vil ske, siger jeg nej; det har jeg ingen Trø til. Det er jo mig soleklart, at dette Forslag kun for en ringe Del handler om Ol og Bryggere. Det handler jo hovedsagelig om noget ganske andet, om den nye Politik, der føres her i Landet, om det nye Parti, der skal dannes. Det er et Tilbud fra den ene Side eller maasse rettere, fra den anden Side Accept paa et forudgaaende Tilbud om Dannelsen af det forenede Højre, som jo for nogle Maanedes siden stod i en ubestemt Taage for de ærede Herrer, som nu ere Medlemmer af denne Konstitution, men som nu er klar og aabenlys for alles Øjne. Naar jeg siger, at det for nogle Maanedes siden endnu var tvivlsomt og ubestemt for enkelte ærede Medlemmer, bygger jeg det